

Dimitar I. Vilazorski

DOLAZI ZIMA

*Perigranska priča
(priča po perigramima Perice Jokića)*

СВИ СМО У ИСТОЈ ПРИЧИ

Године 2019. изашла је књига особених афоризама под називом „Периграми“, писца Перице Јокића. Јокић је својом књигом, афористичком стваралаштву, понудио један нови жанр, који је назвао периграмама. У предговору који сам написао за ту књигу, покушао сам да дефинишем тај нови жанр који се појавио у нашој хумористичкој књижевности. „Јокићеве периграме су афоризми са наративним потенцијалом који се не реализује, већ се прича која би се могла испричати згушњава у капсуле од свега пар ријечи...“ Међутим, тада нисам ни помишљао да ће се појавити аутор који ће моју тврдњу да се наративни потенцијал периграма не реализује, демантовати и то тако што ће га реализовати. То је учинио Димитар И. Вилазорски, написавши причу „Долази зима“, по периграмама Перице Јокића. Наравно да опраштам Вилазорском што ме је демантовао, јер његово дјело је, уједно, и најбоља потврда да је периграма афоризам који би се могао испричати.

И Јокићеве периграме и прича Вилазорског почињу истом реченицом, периграмом, само што Јокић наставља фрагментарно, зове на насумично читање, а Вилазорски ће покушати (и успјети!) да фрагменте врати у поредак приче каква су Јокићеве периграме могли бити.

У периграму „Долазећи на посао, чувар затвора направио корак више и нашао се иза решетака“ Вилазорски је препознао потенцијал заплета и започиње његову реализацију. Он, притом, препознаје још нешто: могућност да и радња осталих периграма буде дио истог заплета. Док Јокићеве периграме читамо сваки засебно, рачунајући да је сваки свијет за себе, Вилазорски настоји да нам покаже како је то, уствари, један те исти свијет. Тај свијет је најбоље одредити као ишчашени свијет чији су сада већ сатворци Јокић и Вилазорски.

На тај начин, ликови из Јокићевих периграма који су у Јокићевој књизи били одвојени мембранама празнина између његових афоризама, почињу да пробијају своје мембране да би се окупили у свијету приче Вилазорског. Тако се чувару затвора придружују љубазни лавови који су широм отворили врата, оперски пјевач који је завјештао своје гласне жице Кабловима из Светозарева, глумица са петнаестог спрата, чета ђака...

Како се, дефинитивно, у причи Вилазорског нарација одвија по једном објединитељском принципу, већ се може рећи да је први од принципа обједињавања којим се Вилазорски послужио принцип јединства простора – затвор из првог периграма постаје мјесто обједињавања ликова из Јокићевих периграма.

Већ је речено да је намјера Вилазорског да покаже како су јунаци периграма дијелови једног истог, ишчашеног свијета, и онда не чуди што лик из једног периграма зна за све остале. Дијалог који почињу чувар затвора и полицајац приправник то показује. Уколико ликове периграма не окупља јединство простора, постоји други принцип обједињавања, а то је свијест о припадности истом свијету. Отуда они могу једни са другима ћаскати о осталим ликовима (Питагори, психијатру...)

Јединство простора је принцип обједињавања и у другом дијелу приче, ликови се овог пута окупљају у хотелу. Инсистира се на томе да је цијело друштво већ познато. А познато је двоструко: из првог дијела приче Вилазорског и из Јокићевих периграма. Неки и троструко, као Ана Карењина, Пушкин, Диоген или Питагора. Мотивација њиховог појављивања на мјестима на којима их (не) очекујемо, јесте појављивање само. Да се докаже да могу да буду гдје год приповједач пожели да их смјести, у којој год ситуацији. Зато је прича Вилазорског и прича о моћи креативне имагинације и моћи игре која је основно начело стварања.

Приповједачу је потребан поступак каталогисања да би био сигуран да су сви јунаци у приповиједаном свијету. То се утврђује прозивком у четвртном дијелу приче, када се ликови појављују као путници у аутобусу.

Поступак Вилазорског подразумејева укидање принципа селекције који од ликова ступају на позорницу збивања. Ступају сви који су заступљени у књизи „Периграми“ Перице Јокића. Јокић је, за потребе својих периграма морао да селекује јунаке који одговорају намјери његових периграма, док се Вилазорски кретао у супротном смјеру. Вилазорски се креће у супротном смјеру и када формира наративни низ који је Јокић разграђивао и фрагментисао.

Вилазорски је препознао могућност једног Јокићевог периграма да покрене точак цијеле приче. То је периграма који говори о госту хотела који је заборавио да искључи климу и од лета направио зиму. Исход приче Вилазорског има и нешто од атмосфере Јокићевих кратких прича у којима нека обична, свакодневна активност може да изазове несагледиве и неочекиване посљедице.

И то је оно што је најпримјереније одредити као слој значења приче „Долази зима“. Зима у причи функционише као опасност по све учеснике приче, а такво стање је узроковано једном тако баналном неопрезношћу као што је искључивање климе. Прича функционише и као упозорење о томе шта је човјек својим нехатом у стању да изазове и посебну актуелност задобија чињеницом да је написана непосредно прије избијања пандемије вируса корона. У том смислу, Вилазорски показује да креативна игра може да буде и ангажована и актуелна а да то не угрози слој који се односи на естетске доживљаје.

Правећи причу по периграмама, Вилазорски је освједочио могућност овог жанра да прошири своје границе, али, исто тако, показао је и да границе прозе нису затворене за жанрове обимом мање од ње. Вилазорски својом причом показује како различити жанрови, као и различити аутори могу међусобно да комуницирају. И да смо сви у истој причи.

Бојан Рајевић

OD PERIGRAMA DO SATIRIČNE PRIČE

Naši, balkanski, prostori oduvek su bili zahvalna literarna „destinacija“ pisaca, satiričara i izbaštinili mnoge aforističare i pripovedače ovoga žanra. Koliko je ovo inspirativno tlo za rađanje novih autora pokazuju svakodnevna nova imena, nove forme kojima se poigravaju i, na radost čitalačke publike, uvek nude nešto do tada neviđeno.

Što je još zanimljivije, dobar aforizam često prevazilazi definisan format, okvire koje ova književna vrsta kanonizuje i pretvara se u sasvim novu formu koja je, kao haiku poezija, zaokružena uvodom – razradom i poentom. Tu formu nam je 2019. „otkrio“ pisac Perica Jokić knjigom „Perigrami“ i ponudio čitalačkoj publici aforizme u drugom ruhu. Ovde je reč o novom žanru koji najkraćim izrazom, jednom rečenicom, zaokružuje naraciju, a čuva satiričnu – metaforičnu poruku i time ne odstupa od aforizma kao forme.

U ovom prikazu samo sam dotakla Pericu Jokića i njegove perigrame, mada se knjiga o kojoj govorim i ne može sagledati odvojeno – bez ovoga uvoda. Pisac Dimitar Vilazorski, inspirisan ovom novom formom i knjigom pomenutog autora, rešio je da se dalje poigra satiričnim izrazom i da to narativno što je u „Perigramima“ dato razvije u priču.

Krenuo je od perigrama; „Dolazeći na posao, čuvar zatvora napravio korak više i našao se iza rešetaka.“ To će Vilazorskom poslužiti kao uvod u satiričnu priču o našoj balkanskoj zatočenosti, koja je u isto vreme i ludnica i neka vrsta pokretne „Proklete avlije“ gde smo svi zatočeni.

Pomenuh Andrićev roman zbog pitanja – ko su ti grešni, ko nevini u sistemu gde je moral i nemoral izjednačen jer merila ne postoje – ne postoje zakoni koji ih prepoznaju. Otuda su junaci stereotipni, preuzeti sa svih margina društva, i njihov greh je, često, naš kolektivni greh. Kao u „Paklu“ Danteove „Božanstvene komedije“ hronološki su

izmešani. Doduše, u ovom pokretnom zatvoru nećemo kao kod Dantea sresti aktuelnog Papu, ali hoćemo Adama i Evu, Diogena, Pitagoru, Anu Karenjinu i Puškina kao simbole strasti i odbrane časti koja mora da se „plati“.

Neobičnom stilskom i jezičkom konstrukcijom autor nam više puta ponavlja imena svojih junaka koji su zatočnici društva koje je samo na izmaku jer mu preči kataklizma – samo će sebe uništiti. Uništiće nas: nesposobnost da izvršavamo obaveze za koje smo plaćeni, nemoralnost, otuđenost od porodice, sklonost kriminalu... Mnogi od tih likova davno su svoje grehove „odužili“, više i nisu na pokretnoj traci – „u autobusu“ koji ih drži na okupu i, mada su „kriminalci“ spašava od „zime koja dolazi“ i konačnog kraja.

Upravnik zatvora je sam zatočenik, kao i Andrićev Karađoz u „Prokletoj avliji“. Od Karađoza, okrutnog i bezosećajnog čuvara, pretvara se u Domanovićevog slepog „Vođu“ koji te zatočenike, kaznom odabrane, poput Mojsija treba da izvede iz ropstva i dovede ih u Obećanu zemlju. Kao i junaci Domanovićeve satire, polovina putnika toga „voza bez dnevnog reda“ strada na putu i u „Obećanu zemlju“ nikada neće stići.

„DOLAZI ZIMA“, satirična proza Vilazorskog je kolektivni portret našeg Balkanskog prostora gde je sve izvitopereno jer su prave vrednosti na margini, a kriminal se rešava u okviru plaćenog sudstva koje sitne kriminalce proglašava krupnim i moraju da „plaćaju“ ceh umesto onih nedodirljivih.

Mnogo je u ovoj satirično – angažovanoj knjizi alegorije, vezano za naše društvene probleme. Tu je i amnezija, zamrznuta svest, i savest, o problemima koje nedužni ispaštaju. Tu je Mešin krug (Meše Selimovića) jer se pitanje pravde samo pokreće, a nikada ne rešava, i sve se svodi na vraćanje na početak.

Fabula je svedena na minimum i ono malo odnosi se na likove i njihov greh. I tu su neki likovi, poput lavova, fiktivno zatvoreni, a, u stvari, na slobodi. Pitanje koje se neminovno nameće je: da li nam je civilizacija i dozvolila pravo na slobodu ako smo robovi navika, zabluda, a sve što je drugačije od našeg pogleda na svet smatramo grešnim-neispravnim.

Zato je taj humor u ovoj satiričnoj prozi, koja se stilski dotiče drame apsurda, u funkciji lekcije koju moramo da naučimo – da se odrekemo banalnog i da se više bavimo vitalnim problemima koje zanemarujemo baveći se marginalnim stvarima.

Vilazorski nam svojom novom knjigom poručuje da se manemo “Sizifovog posla” jer će se kamen vratiti čim prestanemo da ga guramo uzbrdo, ali da nije rešenje ni “sedeti u buretu” poput Diogena i da je život mnogo više nego zakoni po Pitagorinoj teoremi.

Mada stvarnost, i kroz ovu prozu, a i opšte gledano, ne deluje vedro, ohrabrujuće, jer uvek se „nađe neko da poremeti klimu“, nova knjiga Vilazorskog i te kako odiše humorom. Očito smo mi narod koji se smehom leči i uvek nađemo izlaz da potpuno ne potonemo.

I da se vratim na vezu Jokića i njegovih “Perigrama” i ove sjajne proze Vilazorskog: Tamo gde je prvi autor svojom britkom “pričom”, svedenom na jednu (aforističku) rečenicu postavio prvi kamen, drugi autor je nazidao “zdanje” jedne od najoriginalnije satirične forme koju je dobio ovaj prostor i ovo vreme.

Mirjana Đapo,
prof. i književnik

1

Dolazeći na posao, čuvar zatvora napravio korak više i našao se iza rešetaka. Zajedno sa lavovima koji su širum otvorili vrata svojim posjetiocima i operskim pjevačem, koji je zavještao svoje glasne žice Kablovima iz Svetozareva, i koji, ne samo da je propjevao, nego, očigledno, sad i svira klavir.

Na podu je ležala glumica sa petnasetog sprata koja je najprije pala u zaborav, a onda i sa terase.

U ćeliji je vladala grobna tišina dok je nije prekinula četa đaka (u jednom času) iz neke zaostale škole na brdovitom Balkanu. Četa đaka kojoj je bilo oduzeto pravo da tuku profesore.

Pošto nije bilo mjesta za sve, čuvar zatvora je zamolio svog kolegu da napusti ćeliju i prenio mu naređenje da ubuduće ne čini nepotrebne korake i da ne proširuje svoje vidike, jer će se opet naći na tijesno.

Kada je čuvar zatvora koji je napravio korak više izašao iz ćelije, primijetio je da ima novog kolegu, policajca pripravnika.

- Odakle ti taj par lisica za pojasom? - pitao ga je.

- Ja sam ih posljednji put vidio u zoološkom vrtu. Našao sam ih na spoljašnjoj strani hipotenuze bermudskog trougla dok sam tražio Pitagoru, koji je tamo nestao.

-Šta?! Pitagora nestao u hipotenuzi bermudskog trougla? Ko ti je to rekao?

- Psihijatar koji je postao zavisnik od ludih.

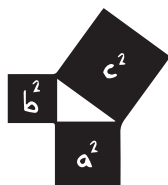
- A zašto si ga tražio sa spoljašnje strane hipotenuze?

- Pa, da ne bih i ja nestao.

- I to ti je rekao psihijatar koji je postao zavisnik od ludih?

- Da!

- I? Jasi li našao Pitagoru?

Ne... Istragu sam prekinuo jer sam dobio naređenje da uhapsim nekog električara koji se motao tu u trouglu čija je jedna strana bila hipotenuza, pošto se nije držao pravila da ne smije da raste više od dva metra, kako ne bi imao nelagodnosti s visokim naponom.

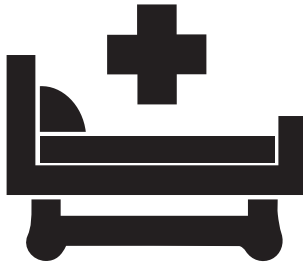
- A koliko je on bio visok?
- Metar i šezdeset.
- ???
- Ali ovaj je radio na niskoj struji.
- I ... Uhapsio si ga?
- Čekao sam da se digne. Imao je seks sa jednom zaboravnom damom koja je zaboravila da je izgubila nevinost ... I električar i dama su bili toliko zaljubljeni da nijesu ni primijetili da je ona bila već iskusna u seksu, pa tako je ponovo izgubila nevinost.

- U redu... Znači, uhapsio si ga nakon seksa?
- Nijesam. U momentu sam dobio drugo naređenje. Trebalo je da uhapsim gosta hotela koji je zaboravio da isključi klimu i od ljeta napravio zimu.

Odmah sam krenuo. Put je bio trnovit. Nezadovoljne prskanjem voća, gusjenice su pokrenule tenkove, pa sam morao da se poslužim amfibijom. Kad sam stigao do ulice ispred hotela, primetim - pješački prelaz zatvoren zbog bijele kuge. Morao sam da tražim drugi pješački prelaz.

- I jesi li ga našao?
- Našao sam ga, ali se misteriozno pomjerao. A onda sam utvrdio da zebra nije bila vezana, pa sam produžio da tražim treći pješački prelaz.
- Treći je, nadam se, bio u redu... Jesi li uhapsio gosta hotela koji je zaboravio da isključi klimu i od ljeta napravio zimu?
- Nijesam. U međuvremenu sam dobio naređenje da

pronađem narkomana koji je prenio drogu u nosu i veni i da ga smjestim u najbližu bolnicu. Odmah sam krenuo u akciju. Saznao sam da je narkoman sjeo u autobus za Amsterdam. Javio sam se najbližoj bolnici i rekao im da ću im doneti pacijenta, a oni su mi odgovorili da nemaju ni jedan slobodan krevet. Međutim, nedostatak bolničkih kreveta imao je srećan epilog jer se prevrnuo autobus koji je išao za Amsterdam i svi putnici su poginuli.

2

Lezbejka i peder koji su promijenili polove i postali peder i lezbejka, krenuli su na važan sastanak u sali za konferencije u hotelu. Iako je bila velika vrućina, bili su u bundama, jer su bili informirani da je jedan gost hotela zaboravio da isključi klimu i od ljeta napravio zimu. Takođe su bili informirani da je pešački prelaz ispred hotela zatvoren zbog bijele kuge, da se drugi pešački prelaz misteriozno pomjerao i da je utvrđeno da zebra nije bila vezana, pa su ulicu prešli na treći najbliži prelaz. Pričekao ih je pračovjek na pragu otkrića šta treba da radi kada je gladan, koji je trebalo da održi predavanje o pronalasku točka i da dokaže da je rezervni točak pronađen nakon pronalaska četiri točka.

Pošto su lezbejka i peder koji su promenili polove i postali peder i lezbejka bili gladni, a već su otkrili šta treba da rade kada su u takvom stanju, povelu su pračovjeka sa njima do švedskog stola.

Pračovjek je pojurio kao voz ka švedskom stolu, ali odjednom je vidio Anu Karenjinu. Vidio je Anu i zaljubio se na prvi pogled, i sa njom imao sudar u holu hotela. I tako, nakon sudara sa Anom Karenjinom, jedan zaljubljeni voz je potpuno izašao iz kolosjeka. Pojavila se sumnja da Ana krije godine, ali nije htjela da pokaže gdje, što i nije mnogo bitno.

Lezbejka i peder koji su promijenili polove i postali peder i lezbejka, bili su gladni i produžili su holom ka švedskom stolu.

Tepih u holu je bio sav krvav. Na njemu je ležala glumica sa petnaesetog sprata koja je pala u zaborav, a onda i sa terase... Ali to nije bila njena krv. To je bila mirotvorna krv. Mirotvorci imali dovoljno sluha, pa je klanje jedni drugih dočekano na nož.

Lezbejka i peder, koji su promijenili polove i postali peder i lezbejka, napokon su stigli do švedskog stola oko kojeg se već sabralo cijelo naše poznato društvo: čuvar zatvora koji je dolazeći na posao napravio korak više i našao se iza rešetaka, ljubazni lavovi jednog

zoološkog vrta koji su širom otvorili vrata svojim posjetiocima, policajac pripravnik za čijim pojasom je primijećen nestali par lisica iz zoološkog vrta, četa đaka iz jedne zaostale škole na brdovitom Balkanu kojima je oduzeto pravo da tuku profesore, operski pjevač koji je zavještao glasne žice Kablovima iz Svetozareva, psihijatar koji je postao zavisnik od ludih, električari kojima je bilo zabranjeno da rastu preko dva metra radi sigurnosti od visokog napona, među kojima i električar visok 160 centimetra koji je imao seks sa zaboravnom damom, Zaboravna dama koja je ponovo izgubila nevinost...

Tu su još bili Ana Karenjina, pračovjek na pragu otkrića šta treba da radi kada je gladan, neoprezni arheolozi koji su iskopali ćup u jednom komadu, a onda ga prema nacrtu komisijski razbili (među njima i iskusni arheolog koji je ispod debelog sloja šminke iskopao svoju ženu), numizmatičar koji je po otkupu svih valuta svijeta, završio kao prosjak, žena ružna kao lopov, osumnjičena za pljačku banke, Puškin, koji je čast svog imena branio pištoljem, dovitljivo pleme divljaka koje je opstalo bez pribora za jelo, nova starleta koja osim jednog dupeta ima i dvije sise, nevini optuženi zbog kojih kriminalci sve više ispaštaju, lopov koji je pod teškim batinama priznao da ništa nije ukrao, saobraćajac koji se prvo napio da ne bi bez razloga duvao balon svom sinu, novorođeni crnac koji se uplašio mraka jer nije znao gdje mu se završava tijelo, žena koja je za pola sata, koliko joj je trebalo da skine šminku, oslabila 20 kilograma, neiskusni stakloreczac kome je žena slomila srce, jedan stalni muvojed koji je oštro protestovao zbog supe u kojoj nije pronađena muva i koji je nestao kada su mu rekli da je zbog vršenja genocida nad muvama Društvo za zaštitu životinja ukinulo supu. Tu je bio i Diogen, zatim pijanci koji su zamjerali Diogenu što je tek tako bure pretočio u gajbu. Oni su protestovali zašto na švedskom stolu nema telećeg pečenja, ali ljubazni personal hotela im je saopštio da su klanice odlučile

da pauziraju za vikend, da bi se produžio životni vijek teladi, kao i to da je hotel za svakog pijanca obezbedio sto nad glavom, jedan bračni trougao (muž se konsultovao s ljubavnikom svoje žene oko ormana koji planira da kupi), žena koja je zadržala ime da bi poslije opsežne plastične operacije znala o kome je riječ, slijepac koji je mogao da bude jedini očevidac, samo da je ponio svoj štap, surfer kome je odobreno da za trening koristi radio talase, žena koja je zahvaljujući silovanju izbjegla odgovornost za gubljene nevinosti, direktor škole za gradonačelnike koja je shodno politici zapošljavanja zatražila podizanje većeg broja gradova, mađioničar koji je sa testerom izvodio neki trik (trik mu nije uspio jer je greškom dobio pravu testeru) i nestrpljivi novinar koji uvek sazna šta se desilo i prije nego što u novinama pročita svoj članak.

Nisu bili tu Pitagora, koji je nestao u hipotenuzi bermudskog trougla, gost hotela koji je zaboravio da isključi klimu i od leta napravio zimu, jer je bio u bekstvu, i narkoman koji je prenio drogu u nosu i veni, jer je poginuo u saobraćajnoj nesreći, ali njegov duh se osjećao u vazduhu. Tako, zbog odsustva ove trojice, kao i zbog obezbjeđenog stola nad glavom za svakog pijanca, nedostatak hotelskih kreveta je imao srećan epilog.

Pošto su se dobro najele, lezbejka i peder koji su promenili polove i postali peder i lezbejka sasvim su izgubili apetit i odmarali se nekoliko sati, a onda otišli u konferencijsku salu i zauzeli svoja mjesta.

Među prisutnima su bili: čuvar zatvora koji je dolazeći na posao napravio korak više i našao se iza rešetaka, policajac pripravnik za čijim pojasom je pronađen nestali par lisica iz zoološkog vrta, ljubazni lavovi iz zoološkog vrta koji su ljubazno otvorili vrata posjetiocima, operски pjevač koji je zaveštao glasne žice Kablovima iz Svetozareva, četa đaka iz jedne zaostale škole na brdovitom Balkanu kojima je

oduzeto pravo da tuku profesore, psihijatar koji je postao zavisnik od ludih, nekoliko električara kojima, da ne bi imali nelagodnosti sa visokim naponom bilo je zabranjeno da rastu preko dva metra (među njima i električar visok 160 centimetara koji je imao seks sa zaboravnom damom), zaboravna dama koja je opet izgubila nevinost, Ana Karenjina, pračovjek na pragu orkrića šta treba da radi kada je gladan, neoprezni arheolozi koji su iskopali ćup u jednom komadu a onda ga prema nacrtu komisijski razbili (među njima i iskusni arheolog koji je ispod debelog sloja šminke iskopao svoju ženu), numizmatičar koji je, pošto je otkupio sve valute sveta, završio kao prosjak, žena ružna kao lopov osumnjičena za pljačku banke, Puškin, koji je čast svog imena branio pištoljem, dovitljivo pleme divljaka koje je opstalo bez pribora za jelo, nova starleta koja osim jednog dupeta ima i dvije sise, nevini optuženi da zbog njih kriminalci sve više ispaštaju, lopov koji je pod teškim batinama priznao da ništa nije ukrao, saobraćajac koji se napio da ne bi bez razloga duvao balon svom sinu, novorođeni crnac koji se uplašio mraka jer nije znao gdje mu se završava tijelo, žena koja je za pola sata, koliko joj je trebalo da skine šminku, oslabila 20 kilograma, neiskusni staklorezac kome je žena slomila srce, jedan stalni muvojed koji je oštro protestovao zbog supe u kojoj nije pronađena muva i koji je nestao sa švedskog stola kada su mu rekli da je zbog vršenja genocida nad muvama Društvo za zaštiti životinja ukinulo supu. Tu je bio i Diogen i pijanci koji su mu zamjerali što je tek tako bure pretočio u gajbu, jedan bračni trougao (muž se konsultovao s ljubavnikom svoje žene oko ormana koji planira da kupi), žena koja je zadržala ime da bi poslije opsežne plastične operacije znala o kome je riječ, slijepac koji je mogao da bude jedini očevidac, samo da je ponio svoj štap, surfer kome je odobreno da za trening koristi radio talase, žena koja je zahvaljujući silovanju izbjegla odgovornost za gubljene nevinosti, direktor škole za gradonačalnike koja je, shodno politici zapošljavanja, zatražila podizanje većeg broja gradova, mađioničar koji je sa testerom izvodio neki trik (trik mu nije uspio jer je greškom dobio pravu testeru) i nestrpljivi novinar koji uvijek sazna šta se desilo i prije nego što u novinama pročita svoj članak.

Nisu bili tu: Pitagora, koji je nestao u hipotenuzi bermudskog trougla, gost hotela koji je zaboravio da isključi klimu i od ljeta napravio zimu jer je bio u bjekstvu i narkoman koji je prenio drogu u nosu i veni, jer je poginuo u saobraćajnoj nesreći, ali njegov duh se osjećao u vazduhu.

Konferencija je kratko trajala jer se brzo donio zaključak da za Takmičenje u pričanju uobičajenih gluposti bude proglašena jedna predizborna kampanja.

Nakon toga, svi su pošli na spavanje, ali nijesu mogli da zaspu od velike buke, jer su gusjenice koje su obezbeđivale hotel, nezadovoljne služenjem prskanog voća u hotelu, pokrenuli tenkove.

3

Ekscentrični lopov pokrao firmu u kojoj radi kao direktor. Sve je to spakovao u dvije velike torbe i naredio svom vozaču da ih stavi u gepek novog auta i da ide kući pješice. Zaboravio je da ga pita da li auto ima dovoljno goriva da stigne do aerodroma.

Pošto je ekscentrični lopov koji je pokrao firmu čiji je direktor bio nemarni vozač, vozio je polako. Nakon nekog vremena počelo je veliko nevrijeme. Kiša počela da pada bez najave meteorologa i sve uprskala.

Ekscentrični lopov koji je pokrao firmu čiji je bio direktor smanjio je još više brzinu. Novi automobil je skoro puzao po cesti, ali odjednom je počeo da povećava brzinu. Nemarni vozač je svoj novi auto ostavio bez kapi goriva i tako nastavio da vozi. Brzina se sve više i više povećavala.

Nemarni vozač je izgubio kontrolu, pa je novi auto izletio sa puta u provaliju. Odmah nakon toga pronašao je svoj mobilni telefon i javio se najboljem pilotu u zemlji. Zbog teškog nevremena nije se moglo čuti šta su razgovarali, ali pilot je, najvjerojatnije, govorio o teškom nevremenu, a ekscentrični lopov o torbama. Malo kasnije, uprkos teškom nevremenu, avion je lako sletio u provaliju.

Ekscentrični lopov, koji je pokrao firmu u kojoj je radio kao direktor i koji je bio nemarni vozač, pa je ostavio svoj novi auto bez kapi goriva i tako produžio da vozi sve dok auto nije pao u provaliju, izvadio je torbe iz automobila i prebacio ih u avion. Ali, pošto je

pista u provaliji bila veoma kratka, avion nije mogao da poleti, pa uzeo je torbe u rukama i počeo da se penje po provaliju.

Nakon što se pošteno namučio, stigao je do autoputa. Na autoputu - prazan autobus. Ekscentrični lopov, koji je pokrao firmu u kojoj je radio kao direktor i koji je bio nemarni vozač, pa je ostavio svoj novi auto bez kapi goriva i tako produžio da vozi sve dok auto nije pao u provaliju, gurnuo je glavu kroz otvorena vrata i vidio da u praznom autobusu žena stoji i čeka da se pojavi kavaljer koji bi joj ustupio mjesto.

- Kondukter, kad polazi autobus? - upita.
- Gospodine, ovdje nema konduktera! Ja sam vođa puta, a onaj tamo za volanom je vozač. A ko ste vi, da provjerim da li ste na spisku?
- Ja sam direktor... U stvari, ja sam nemarni vozač koji je ostavio svoj auto bez kapi goriva i tako produžio da vozi.
- Aha, u redu je... Na spisku ste.
- A kad polazimo?
- Polazimo kad se sakupi cijela grupa.

Ekscentrični lopov, koji je pokrao firmu u kojoj je radio kao direktor i koji je bio nemarni vozač, pa je ostavio svoj novi auto bez kapi goriva i tako produžio da vozi sve dok auto nije pao u provaliju, seo je, ali je opet primijetio ženu koja stoji u praznom autobusu i čeka da se pojavi kavaljer koji bi ustao i ustupio joj mjesto, pa je ustao i ustupio joj svoje mjesto.

Nakon nekog vremena grupa je počela da se prikuplja. Prvi je stigao čuvar zatvora koji je dolazeći na posao napravio korak više i našao se iza rešetaka, zatim policajac pripravnik za čijim pojasom je pronađen nestali par lisica iz zoološkog vrta, ljubazni lavovi iz zoološkog vrta koji su ljubazno otvorili vrata posjetiocima, oper-

ski pjevač koji je zavještao glasne žice Kablovima iz Svetozareva, četa đaka iz jedne zaostale škole na brdovitom Balkanu kojima je oduzeto pravo da tuku profesore, psihijatar koji je postao zavisnik od ludih, nekoliko električara kojima je zabranjeno da rastu preko dva metra da ne bi imali nelagodnosti sa visokim naponom (među njima i električar visok 160 centimetara koji je imao seks sa zaboravnom damom, zaboravna dama koja je opet izgubila nevinost, lezbejka i peder koji su promijenili polove i sada su peder i lezbejka, pračovjek na pragu otkrića šta treba da radi kad je gladan, Ana Karenjina, neoprezni arheolozi koji su iskopali ćup u jednom komadu, a onda ga prema nacrtu komisijski razbili (među njima i iskusni arheolog koji je ispod debelog sloja šminke iskopao svoju ženu), numizmatičar koji je završio kao prosjak otkupivši sve valute svijeta, žena ružna kao lopov osumnjičena za pljačku banke, Puškin, koji je čast svog imena branio pištoljem, dovitljivo pleme divljaka koje je opstalo bez pribora za jelo, nova starleta koja osim jednog dupeta ima i dvije sise, nevinu optuženi da zbog njih kriminalci sve više ispaštaju, lopov koji je pod teškim batinama priznao da ništa nije ukrao, saobraćajac koji se prvo napio da ne bi bez razloga duvao balon svom sinu, novorođeni crnac koji se uplašio mraka jer nije znao gdje mu se završava tijelo, žena koja je za pola sata, koliko joj je trebalo da skine šminku, oslabila 20 kilograma, neiskusni staklo-rezac kome je žena slomila srce, jedan stalni muvojed koji je oštro protestovao zbog supe u kojoj nije pronađena muva i koji je nestao od švedskog stola kada su mu rekli da je, zbog vršenja genocida nad movama, Društvo za zaštitu životinja ukinulo supu, Diogen i pijanci koji su zamerili Diogenu što je tek tako bure pretočio u gađbu, jedan bračni trougao (muž se konsultovao s ljubavnikom svoje žene oko ormana koji planira da kupi), žena koja je zadržala ime da bi poslije opsežne plastične operacije znala o kome je riječ, slijepac koji je mogao da bude jedini očevidac, samo da je ponio svoj štap, surfer kome je odobreno da za trening koristi radio talase, žena koja je, zahvaljujući silovanju, izbjegla odgovornost za gubljene nevinosti, direktor škole za gradonačelnike koja je shodno politici zapošljavanja zatražila podizanje većeg broja gradova, mađioničar

koji je neuspješno izvodio trik sa testerom (jer je greškom dobio pravu testeru) i nestrpljivi novinar koji uvijek sazna šta se desilo i prije nego što u novinama pročita svoj članak.

4

Kada je vođa puta primijetio da je autobus već prebukiran, uzviknuo je na sav glas:

- Jesmo li svi tu?!
- Tu smooo!!!! - uzviknuli su svi koji su bili tu.
- Ajde da provjerimo. Da se javi svako koga prozovem.
- Ekscentrični lopov koji je pokrao firmu u koju radi!
- Pssst... Evo me do tebe.
- Sponzoruša koja nudi usluge trošenja bilo čijeg novca!
- Tu sam, pored direktora!...
- Čuvar zatvora koji je dolazeći na posao napravio korak više

i našao se iza rešetaka!

- Tu sam!
- Policajac pripravnik za čijim pojasom je pronađen nestali

par lisica iz zoološkog vrta!

- Ja!
- Nestali par lisica iz zoološkog vrta pronađen za pojasom

policajca pripravnika!

- Evo nas za pojasom policajca!
- Ljubazni lavovi iz zoološkog vrta koji su ljubazno otvorili

vrata posjetiocima!

Niko se nije javio.

- Ljubazni lavovi!!!

Opet se niko nije javio.

- Lavoviiii!!!!
 - Spavaju! - doviknuo je neko.
 - U redu, ne dirajte ih. - rekao je vođa puta i produžio sa prozivkom.
 - Operski pjevač koji je zavještao glasne žice Kablovima iz Svetozareva!
 - Jaaaaaaa!!! - „otpjevao“ je operski pjevač koji je zavještao glasne žice Kablovima iz Svetozareva!
 - Četa đaka iz jedne zaostale škole na brdovitom Balkanu kojima je oduzeto pravo da tuku profesore!
 - Tu smo svi! , uzviknuo je jedan od đaka, ali zato nema ni jednog profesora!
 - Glumica sa petnaestog sprata koja je pala u zaborav, a onda i sa terase!
 - Evo je, leži na podu. Anemična je i ne može da se javi. - objasnio je policajac pripravnik.
 - Pitagora!
 - Pitagora nestao u hipotenuzi bermudskog trougla. - opet se javio policajac pripravnik.
 - Psihijatar koji je postao zavisnik od ludih!
 - Ja!
 - Električari kojima, da ne bi imali nelagodnosti sa visokim naponom, nije dozvoljeno da rastu preko dva metra!
 - Tu smo svi, a među nama je i električar visok 160 centimetara koji radi na niskoj struji i koji je imao seks sa zaboravnom damom.
 - Zaboravna dama koja je opet izgubila nevinost!
- Niko se nije javio.
- Zaboravna dama...!
 - Tu je, samo je malo stidljiva, pa se ne javlja! , objasnio je električar visok 160 centimetara, koji radi na niskoj struji i koji je imao seks sa zaboravnom damom.
 - Gost hotela koji je zaboravio da isključi klimu i od ljeta napravio zimu!
 - U bjekstvu je! - objasnio je policajac pripravnik.

- Lezbejka i peder koji su promijenuli polove i postali su peder i lezbejka!
- Tu smo!
- Ana Karina!
- Niko se nije javio.
- Ana Karina!!!
- Opet se niko nije javio.
- Ana Karenjinaaaaa!!!
- Tu sam!
- Pa što se odmah ne javljaš?
- Nijesam najbolje čula svoje prezime.
- U redu. Idemo dalje.
- Pračovjek na pragu otkrića šta treba da radi kad je gladan!
- Pračovjek je podigao ruku.
- Neoprezni arheolozi koji su iskopali ćup u jednom komanu, a onda ga prema nacrtu komisijski razbili!
- Tu smo, a među nama je i iskusni arheolog koji je ispod debelog sloja šminke iskopao svoju ženu!
- Numizmatičar koji je, pošto je otkupio sve valute svijeta, završio kao prosjak!
- Tu sam!
- Žena ružna kao lopov osumnjičena za pljačku banke!
- Ja, do njega!
- Puškin, koji je čast svoga imena branio pištoljem!
- Ja!
- Dovitljivo pleme divljaka koje je opstalo bez pribora za jelo!
- Svi su podigli ruke!
- Nova starleta koja osim jednog dupeta ima i dvije sise!
- Evo me!
- Nevini optuženi da zbog njih kriminalci sve više ispaštaju!
- Tu smo!
- Lopov koji je pod teškim batinama priznao da ništa nije ukrao!
- Tu je, tu je - obavijestio je policajac pripravnik.
- Narkoman koji je prenio drogu u nosu i veni!

- Poginuo u saobraćajnoj nesreći!
- Saobraćajac koji se prvo napio da ne bi bez razloga duvao balon svom sinu!

- Ja!

- Novorođeni crnac koji se uplašio mraka jer nije znao gdje mu se završava tijelo!

- Tu je! - uzviknuo je neko.

- Pa što se ne javlja?

- Još nije progovorio!

- Žena koja je za pola sata, koliko joj je trebalo da skinе šminku, oslabila 20 kilograma!

- Tu sam!

- Neiskusni staklorezac kome je žena slomila srce!

- Ja!

- Stalni muvojed koji je oštro protestovao zbog supe u kojoj nije pronađena muva i koji je nestao sa švedskog stola kada su mu rekli da je, zbog vršenja genocida nad muvama, Društvo za zaštitu životinja ukinulo supu!

- Stalni muvojed je mrzovoljno podigao ruku.

- Društvo za zaštitu životinja!

- Tu smo!

- Diogen?

Diogen je podigao fenjer!

- Pijanci koji su zamjerali Diogenu što je tek tako bure pretočio u gajbu!

- Tu smoo...tu smoo...tu smo svi! ' otepevali su pijanci.

- Zmije naočarke?

- Zbog prelaska na kontaktna sočiva, zmije naočarke su uk-inule ovu vrstu - objasnio je jedan član Društva za zaštitu životinja.

- Muž koji se konsultovao s ljubavnikom svoje žene oko ormana koji planira da kupi!

- Ja!

- Njegova žena!

- Ja!

- Ljubavnik s kojim se konsultovao muž njegove ljubavnice oko ormana koji ovaj planira da kupi!
- Ja!
- Žena koja je zadržala ime da bi poslije opsežne plastične operacije znala o kome je riječ!
- Ja!
- Mirotvorci koji su imali sluha da klanje jedni drugih dočekaju na nož!
- Nema ih... Poklali su se.
- Slijepac koji je mogao da bude jedini očevidac, samo da je ponio svoj štap!
- Ja!
- Surfer kome je odobreno da za trening koristi radio talase!
- Ja!
- Žena koja je zahvaljujući silovanju izbjegla odgovornost za gubljene nevinosti!
- Ja
- Direktor škole za gradonačelnike koja je, shodno politici zapošljavanja, zatražila podizanje većeg broja gradova!
- Ja
- Mađioničar koji je sa testerom izvodio neki trik, a trik mu nije uspio jer je greškom dobio pravu testeru!
- Tu je negde. Sad ga vidiš, sad ga ne vidiš!
- Nestrpljivi novinar koji uvijek sazna šta se desilo i prije nego što u novinama pročita svoj članak!
- Ja!
- Prozivka je završena! Da li sam nekoga izostavio?
Niko se nije javio.
- Pitam još jednom – da li sam nekoga izostavio?
Opet se niko nije javio.
- Da li je u međuvremenu, dok sam ja prozivao, neko izlazio iz autobusa?
- Mnogi su izlazili i ulazili... - rekao je čuvar zatvora.
- Jesu li se svi vratili?
- E, to ne znam!

- U redu, onda ću još jednom da provjerim da li su svi tu, pa krećemo. Dok ja prozivam, da niko ne izlazi iz autobusa!
 - Ekscentrični lopov ... pardon, nemarni vozač koji je ostavio svoj auto bez kapi goriva i tako produžio da vozi!
 - Pssst...Evo me do tebe.
 - Sponzoruša koja nudi usluge trošenja bilo čijeg novca!
 - Tu sam, pored direktora... Pardon, do nemarnog vozača.
 - Čuvar zatvora koji je dolazeći na posao napravio korak više i našao se iza rešetaka!
 - Tu sam!
 - Policajac pripravnik za čijim pojasom je pronađen nestali par lisica iz zoološkog vrta!
 - Ja do njega!
 - Nestali par lisica iz zoološkog vrta?
 - Mi smo za pojasom policajca.
 - Ljubazni lavovi iz zoološkog vrta koji su ljubazno otvorili vrata posjetiocima!
- Niko se nije javio.
- Ljubazni lavovi!!!
- Opet se niko nije javio.
- Lavovi!!!
 - Spavaju! - doviknuo je neko.
 - U redu, ne dirajte ih. - rekao je vođa puta i produžio sa prozivanjem.
 - Operski pjevač koji je zavještao glasne žice Kablovima iz Svetozareva!
 - Jaaaaaaa!!! - „otpjevao“ je operski pjevač koji je zavještao glasne žice Kablovima iz Svetozareva!
 - Četa đaka iz jedne zaostale škole na brdovitom Balkanu kojima je oduzeto pravo da tuku profesore!
 - Tu smo svi! - uzviknuo je jedan od đaka, ali zato nema ni jednog profesora?
 - Ti-ši-naa!!!!
 - Glumica sa petnaestog sprata koja je pala u zaborav, a onda i sa terase!

Evo je, leži na podu. Anemična je i ne može da se javi. - objasnio je policajac pripravnik.

- Pitagora!
- Pitagora je nestao u hipotenuzi bermudskog trougla. - opet se javio policajac pripravnik.

- Psihijatar koji je postao zavisnik od ludih!

- Ja!

- Električari kojima je, da ne bi imali nelagodnosti sa visokim naponom, zabranjeno da rastu preko dva metra!

- Tu smo svi, a među nama je i električar visok 160 centimetara koji radi na niskoj struji i koji je imao seks sa zaboravnom damom.

- Zaboravna dama koja je opet izgubila nevinost!

Niko se nije javio.

- Zaboravna dama...!

- Tu je, samo je malo stidljiva, pa se ne javlja - objasnio je električar koji radi na niskoj struji i koji je imao seks sa zaboravnom damom.

- Gost hotela koji je zaboravio da isključi klimu i od ljeta napravio zimu!

- U bjekstvu je! - objasnio je policajac pripravnik.

- Lezbejka i peder koji su promijenili polove i postali peder i lezbejka!

- Tu smo!

- Ana Karina!

Niko se nije javio.

- Ana Karina!!!

Opet se niko nije javio.

- Ana Karenjinaaaaa!!!

- Tu sam!
- Pa što se odmah ne javljaš?
- Nijesam najbolje čula svoje prezime.
- U redu. Idemo dalje....Pračovjek na pragu otkrića šta treba da radi kad je gladan!
- Pračovjek je podigao ruku.
- Neoprezni arheolozi koji su iskopali ćup u jednom komadu, a onda ga prema nacrtu komisijski razbili!
- Tu smo, a među nama je i iskusni arheolog koji je ispod debelog sloja šminke iskopao svoju ženu!
- Numizmatičar koji je, pošto je otkupio sve valute svijeta, završio kao prosjak!
- Tu sam!
- Žena ružna kao lopov osumnjičena za pljačku banke!
- Ja do njega!
- Puškin, koji je čast svoga imena branio pištoljem!
- Ja!
- Dovitljivo pleme divljaka koje je opstalo bez pribora za jelo! Svi su podigli ruke!
- Nova starleta koja osim jednog dupeta ima i dvije sise!
- Evo me!
- Nevini optuženi da zbog njih kriminalci sve više ispaštaju!
- Tu smo!
- Lopov koji je pod teškim batinama priznao da ništa nije ukrao!
- Tu je, tu je – oglasio se policajac pripravnik.
- Narkoman koji je prenio drogu u nosu i veni!
- Poginuo u saobraćajnoj nesreći!
- Soobraćajac koji se prvo napio da ne bi bez razloga duvao balon svom sinu!
- Ja!
- Novorođeni crnac koji se uplašio mraka jer nije znao gdje mu se završava telo!
- Tu je! - uzviknuo je neko.
- Pa što se ne javlja?

- Još nije progovorio!
- Žena koja je za pola sata, koliko joj je trebalo da skinе šminku, oslabila 20 kilograma!
- Tu sam!
- Neiskusni staklorezac kome je žena slomila srce!
- Ja!
- Stalni muvojed koji je oštro protestovao u hotelu zbog supe u kojoj nije pronađena muva i koji je nestao sa švedskog stola kada su mu rekli da je, zbog vršenja genocide nad muvama, Društvo za zaštitu životinja ukinulo supu!

Stalni muvojed je mrzovoljno podigao ruku.

- Društvo za zaštitu životinja!
- Tu smoo...tu smoo...tu smo svi! – otpevali su pijanci.
- Diogen!
- Diogen je podigao fener!
- Pijanci koji su zamjerali Diogenu što je tek tako bure pretočio u gajbu!
- Tu smo!
- Zmije naočarke?
- Zbog prelaska na kontaktna sočiva, zmije naočarke su ukinuli ovu vrstu - objasnio je jedan član Društva za zaštitu životinja.
- Muž koji se konsultovao s ljubavnikom svoje žene oko ormana koji planira da kupi!
- Ja!
- Njegova žena!
- Ja!
- Ljubavnik s kojim se konsultovao muž njegove ljubavnice oko ormana koji ovaj planira da kupi!
- Ja!
- Žena koja je zadržala ime da bi poslije opsežne plastične operacije znala o kome je reč!
- Ja
- Mirotvorci koji su imali sluha za klanje jedni drugih koje su dočekali na nož!
- Nema ih...poklali su se!

- Slijepac koji je mogao da bude jedini očevidac, samo da je ponio svoj štap!

- Ja!

- Surfer kome je odobreno da za trening koristi radio talase!

- Ja!

- Žena koja je zahvaljujući silovanju izbjegla odgovornost za gubljene nevinosti!

- Ja

- Direktor škole za gradonačelnike koja je, shodno politici zapošljavanja, zatražila podizanje većeg broja gradova!

- Ja

- Mađioničar koji je sa testerom izvodio neki trik, a trik mu nije uspio jer je greškom dobio pravu testeru!

- Tu je negde. Sad ga vidiš, sad ga ne vidiš!

- Nestrpljivi novinar koji uvijek sazna šta se desilo i prije nego što u novinama pročita svoj članak!

- Ja!

- Prozivanje je završeno! Da li sam nekoga propustio?

Niko se nije javio.

- Pitam još jednom - dali sam nekoga propustio?

Opet se niko nije javio.

- Da li je u međuvremenu, dok sam ja prozivao, neko izlazio iz autobusa?

- Nije! - rekao je čuvar zatvora.

- U redu! Jeste li svi seli?

- Svi! – rekoše u glas

- A jel ima još slobodnih mjesta.

- Nema.

I tako, zbog odsustva Pitagore, koji je nestao u hipotenuzi bermudskog trougla, gosta hotela koji je zaboravio da isključi klimu i od leti napravio zimu, narkomana koji je prenio drogu u nosu i veni i poginuo u saobraćajnoj nesreći, mirotvoraca, koji su se poklali međusobno i zbog ukidanje zmiya naočarki, nedostatak sjedišta u autobusu imao je srećan epilog.

Vozač je upalio autobus i čekao da se zagrije. Neko je zakucao na vrata. Vođa puta je otvorio.

- Molim vas, da li ima u autobusu neko sa pištoljem da nam označi start trke? - pitao je jedan atletski građen momak.

- Ja! - javio se policajac pripravnik.

- Dobro, samo požuri! - odobrio je vođa puta.

I tako, pucnjem uvis bio je označen početak trke i kraj lutajućeg padobranca.

Policajac se vratio u autobus.

5

Niko da ne izlazi iz autobusa! Čekamo signal za polazak - naredio je vođa puta.

Neka magla neizvjesnosti je poplavila autobus i lijepila se na lica putnika. Svi su imali umorni i uplašeni izraz. Kao da su se pitali kako su se i zašto našli u autobusu i kuda putuju. Stvarno, kako i zašto su se oni našli u autobusu i kuda to putuju? Vođa puta kao da je pročitao pitanje na njihovim licima i rekao:

- Idemo na jug.

Nakon kratke tišine neko je pitao:

- A zašto na jug?

- Jer tamo nema zime.

- Ojdada, ojda... ojda ojda ojda... - otpjevao je operski pjevač koji je zavještao svoje glasne žice „Kablovima“ iz Svetozareva.

Radio je počelo da šušti, a zatim se čuo refren „Dolazi ziiima... Duga i hladna...“

Počelo je veselje u autobusu.

- Šefe, pojačaj malo radio! - uzviknuli su đaci u jednome glasu.

- Radio se ne može podešavati, a ne mogu se birati ni radio stanice - objasnio je vođa puta - Ovaj refren je znak za polazak i vozimo dok refren ne prestane. Dakle, polazimo.

- Uraaaa! - uzviknuli su svi osim lavovi koji su se probudili i galsno riknuli.

Nakon njihovog urlika, nastade mrtva tišina u autobusu. Vozač je dao gas i autobus je krenuo. Usljed mrtve tišine jasno se čuo refren: „Dolazi ziiima... duga i hladna...“ Autobus je počeo sigurno da „gazi“ ka jugu. Pala je noć. Gluvo je doba... Svi su zaspali. Totalni je mrak, samo kada su ulazili u neki tunel, u tunelu usred mraka sijala je zvezda petokraka. U ranu zoru, dok je operski pjevač koji je zaveštao svoje glasne žice „Kablovima“ iz Svetozareva, pjevušio: „U ranu zoru, zoru, zooru“, signal je prestao.

- Vozi još malo da dobijemo na vremenu za veću pauzu, dok se signal ponovo ne javi! - naredio je vođa puta vozaču.

Kad je vozač zaustavio autobus sunce je bilo već visoko na nebu.

- Važno saopštenje! – čuo se glas sa radija – Svi autobusi u kojima ima praznih sjedišta ili mjesta za stajanje, da povezu sa sobom sve ljude koje sretnu usput!

- Niko da ne silazi! - naredi vođa puta.

- Nakon nekoliko minuta počinje dvočasovni muzički intermeco! - čuo se opet glas sa radija - Sviraće Dejvid Bouvi i Pauci s Marsa.

- Uraaa! - uzviknuli su đaci u jednome glasu. Lavovi su se opet probudili i riknuli.

- Mogu li ja da izađem i da pronađem nekog čovjeka? - pitao je Diogen.

- Može! - odobrio je vođa puta.

- Mogu li ja da izađem da uradim neki intervju? - pitao je nestrpljivi novinar koji uvijek sazna šta se desilo i prije nego što u novinama pročita svoj članak.

- Može! - odobrio je vođa puta.

- A mogu li ja da treniram na radio talasima? - pitao je surfer.

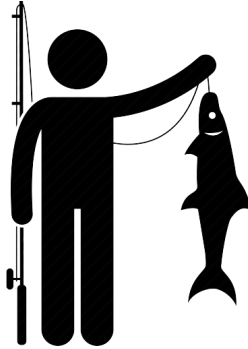
Vođa puta je i to odobrio i rekao:

- Prema rasporedu aktivnosti, policajac pripravnik treba na najbližoj ledini prvo da trenira strogoću, a zatim svim putnicima da održi čas na tu temu.

Na času su prisustvovali svi putnici, osim Diogena koji je otišao da potraži nekog čovjeka, nestrpljivi novinar koji uvijek sazna šta se desilo i prije nego što u novinama pročita svoj članak, surfer, kome je odobreno da za trening koristi radio talase i đaci, kojima je odobreno da masovno bježe sa policijskog časa. Oni su ostali u autobusu da slušaju muzički intermeco na radiju. Svirali su Dejvid Bouvi i Pauci s Marsa.

Nakon policijskog časa psihijatar je čuvaru zatvora pokazao dva putokaza na putu na kojima je pisalo da su na jedan kilometar

odatle psihijatrijska klinika i zatvor otvorenog tipa. Potražili su i dobili odobrenje za posjetu ovih ustanova. Prije nego što su krenuli, vođa puta im je dao tranzistor, da bi se, kada čuju signal, spustili na autoput i sačekali autobus.

6

Diogen je prošao nekoliko brda i polja i stigao je do reke. Tu je naišao na prvog čovjeka. To je bio starac koji se udavio u duboku starost.

- Zašto si se udavio? - pitao je Diogen starca?

Starac koji se udavio u duboku starost gledao je belo, kao da je u dubini misli naišao na podmornicu i ništa ne odgovori.

- U trenutku kada je umirao od žeđi, utopljenik u davljenu našao spas! - čuo je Diogen glas iza sebe. Okrenuo se i vidio jednog pecaroša sa trskom u jednoj i ribom u drugoj ruci.

- Ko si ti? - upita ga.

- Ja sam humani ribolovac!

- Zašto onda nijesi vratio u rijeku ribu koju si upecao?

- Zadržao sam upecanu ribu iz humanih razloga - reče ribolovac - da je ne bi rastrgli ajkule.

- Jesi li čuo da dolazi zima?

- Nijesam, ali svakako da će doći, kao i svake godine.

- Ovaj put dolazi ranije i beće duga i hladna. Moraš da pođeš sa mnom.

Bježimo od nje autobusom na jug.

- Zašto na jug?

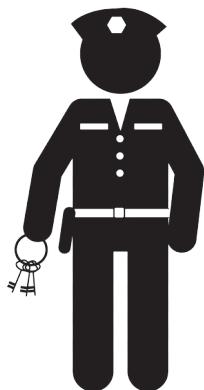
- Jer tamo nema zime.

- Ojdada ojda ojda ojdada...Mogu li da se spremim?

- Nemaš vremena. Krećemo odmah, samo da vidimo šta ćemo sa starcem koji se udavio u duboku starost.

- Ništa. Mrtav je... Samo je uobrazio da je živ.

Diogen i humani sportski ribolovac su iskopali grob, sahranili starca koji je uobrazio da je živ i krenuli ka autobusu.

7

Poslije kratkog pješačenja čuvar zatvora koji je, dolazeći na posao, napravio korak više i našao se iza rešetaka i psihijatar koji je postao zavisnik od ludih, stigli su do jedne visokokatnice.

Ispred zgrade radio je jedan mrav. Na prvom balkonu pojavio se Prvi čovjek i počeo da posmatra mrava. Na drugom balkonu pojavio se Drugi čovjek i počeo da posmatra čovjeka na prvom balkonu. Na trećem balkonu pojavio se Treći čovjek i počeo da posmatra čovjeka na drugom balkonu. Na četvrtom balkonu pojavio se Četvrti čovjek i počeo da posmatra čovjeka na trećem balkonu. Na petom balkonu pojavio se Peti čovjek i počeo da posmatra čovjeka na četvrtom balkonu. Na šestom balkonu pojavio se Šesti čovjek i počeo da posmatra čovjeka na petom balkonu. Na sedmom balkonu pojavio se Sedmi čovjek i počeo je da posmatra čovjeka na šestom balkonu. Na krovu zgrade stajala je vrana.

Sedmi čovjek je dugo posmatrao čovjeka na šestom balkonu, jer je ovaj dugo posmatrao čovjeka na petom balkonu. Šesti čovjek je dugo posmatrao čovjeka na petom balkonu, jer je ovaj dugo posmatrao čovjeka na četvrtom balkonu. Peti čovjek je dugo posmatrao čovjeka na četvrtom balkonu, jer je ovaj dugo posmatrao čovjeka na trećem balkonu. Četvrti čovek je dugo posmatrao čovjeka na trećem balkonu jer je ovaj dugo posmatrao čovjeka na drugom balkonu. Treći čovjek je dugo posmatrao čovjeka na drugom balkonu jer je ovaj dugo posmatrao čovjeka na prvom balkonu. Drugi čovjek je dugo posmatrao čovjeka na prvom balkonu, jer je ovaj dugo posmatrao mrava. Mrav je završio sa radom i otišao. Odmah poslije odlaska mrava, Prvi čovjek ušao je u sobu. Kad je Drugi čovjek primijetio da je Prvi čovjek ušao u sobu, ušao je i on u svoju sobu. Kad je Treći čovjek primijetio da je Drugi čovjek ušao u sobu, ušao je i on u svoju sobu. Kad je Četvrti čovjek primijetio da je Treći čovjek ušao u sobu, ušao je i on u svoju sobu. Kad je Peti čovjek primijetio

da je Četvrti čovjek ušao u sobu, ušao je i on u svoju sobu. Kad je Šesti čovjek primijetio da je Peti čovjek ušao u sobu, ušao je i on u svoju sobu. Kad je Sedmi čovjek primijetio da je Šesti čovjek ušao u sobu, ušao je i on u svoju sobu. Na krovu zgrade stajala je vrana.

- Nema dileme, ovo je taj eksperimentalno otvoreni luksuzni zatvor otvorenog tipa - prokomentarisao je čuvar zatvora koji je dolazeći na posao napravio korak više i našao se iza rešetaka.

Sledećeg dana opet je jedan mrav došao da radi ispred zgrade. Na prvom balkonu pojavio se Prvi čovjek i počeo da posmatra mrava. Na drugom balkonu pojavio se Drugi čovjek i počeo da posmatra čovjeka na prvom balkonu. Na trećem balkonu pojavio se Treći čovjek i počeo da posmatra čovjeka na drugom balkonu. Na četvrtom balkonu pojavio se Četvrti čovjek i počeo da posmatra čovjeka na trećem balkonu. Na petom balkonu pojavio se Peti čovjek i počeo da posmatra čovjeka na četvrtom balkonu. Na šestom balkonu pojavio se Šesti čovjek i počeo da posmatra čovjeka na petom balkonu. Na sedmom balkonu pojavio se Sedmi čovjek i počeo je da posmatra čovjeka na šestom balkonu. Na krovu zgrade stajala je vrana.

Sedmi čovjek je dugo posmatrao čovjeka na šestom balkonu, jer je ovaj dugo posmatrao čovjeka na petom balkonu. Šesti čovjek je dugo posmatrao čovjeka na petom balkonu, jer je ovaj dugo posmatrao čovjeka na četvrtom balkonu. Peti čovjek je dugo posmatrao čovjeka na četvrtom balkonu, jer je ovaj dugo posmatrao čovjeka na trećem balkonu. Četvrti čovjek je dugo posmatrao čovjeka na trećem balkonu jer je ovaj dugo posmatrao čovjeka na drugom balkonu. Treći čovjek je dugo posmatrao čovjeka na drugom balkonu jer je ovaj dugo posmatrao čovjeka na prvom balkonu. Drugi čovjek je dugo posmatrao čovjeka na prvom balkonu, jer je ovaj dugo posmatrao mrava. Mrav je završio sa radom i otišao. Odmah poslije odlaska mrava, Prvi čovjek ušao je u sobu.

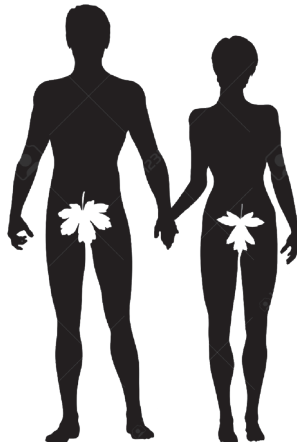
Kad je Drugi čovjek primijetio da je Prvi čovjek ušao u sobu, ušao je i on u svoju sobu. Kad je Treći čovjek primijetio da je Drugi čovjek ušao u sobu, ušao je i on u svoju sobu. Kad je Četvrti čovjek primijetio da je Treći čovjek ušao u sobu, ušao je i on u svoju sobu.

Kad je Peti čovjek primijetio da je Četvrti čovjek ušao u sobu, ušao je i on u svoju sobu. Kad je Šesti čovjek primijetio da je Peti čovjek ušao u sobu, ušao je i on u svoju sobu. Kad je Sedmi čovjek primijetio da je Šesti čovjek ušao u sobu, ušao je i on u svoju sobu. Na krovu zgrade stajala je vrana.

- Nema dileme, ovo je psihijatrijska klinika, ali bezobzirni ludaci su od nje napravili ludnicu - prokomentarisao je psihijatar koji je postao zavisnik od ludih.

I tako danima... Mrav je dolazio ispred zgrade i radio. Na prvom balkonu izlazio je Prvi čovjek i posmatrao mrava. Na drugom balkonu izlazio je Drugi čovjek i posmatrao čovjeka na prvom balkonu. Na trećem balkonu izlazio je Treći čovjek i posmatrao čovjeka na drugom balkonu. Na četvrtom balkonu izlazio je Četvrti čovjek i posmatrao čovjeka na trećem balkonu. Na petom balkonu izlazio je Peti čovjek i posmatrao čovjeka na četvrtom balkonu. Na šestom balkonu izlazio je Šesti čovjek i posmatrao čovjeka na petom balkonu. Na sedmom balkonu izlazio je Sedmi čovjek i posmatrao čovjeka na šestom balkonu. Na krovu zgrade stajala je vrana.

Čuvar zatvora, koji je dolazeći na posao napravio korak više i našao se iza rešetaka bio je ubijeden da je to eksperimentalno otvoreni luksuzni zatvor otvorenog tipa, a psihijatar koji je postao zavisnik od ludih bio je ubijeden da je to psihijatarska klinika, od kojoj su bezobzirni ludaci napravili ludnicu...

8

Novinar koji uvijek sazna šta se desilo i prije nego što u novinama pročitava svoj članak o tome, poslije dugog pješačenja naišao je na muža i ženu i zamolio ih za intervju, koji u nastavku objavljujemo u cjelosti:

Novinar: -Ko ste Vi?

Muž i žena: -Mi smo Adam i Eva!

Novinar: -Onda ne moram da Vam postavljam pitanje zašto ste goli, već prelazimo na sljedeće. Eva, kako si se osjećala kad si upoznala Adama?

Eva: - Odmah sam zaključila da nije moj tip.

Novinar: - Jesi li primijetila da ja Adam bio go?

Eva: - Adam je postao go tek pošto su izmišljene gaće.

Novinar: - Eva, kako si prošla na prvom izboru za mis svijeta?

Eva: -Na prvom izboru za mis svijeta nije se rodila ta koja bi meni konkurisala.

Novinar: -Jesi li imala svog stilistu?

Eva: -Da. Prvi stilista je radio modele od smokvinog lista.

Novinar: -Adame, kako si se ti osjećao kada si upoznao Evu?

Adam: - Odmah sam zaključio da su sve žene iste.

I tu je novinar koji uvijek sazna šta se desilo i prije nego što u novinama pročitava svoj članak o tome, prekino intervju jer je primijetio nekog bradatog čovjeka koji trči i cijelo vrijeme se okreće kao da bježi od nekoga. Potrčao je za njim, stigao ga i uhvatio za rame.

- Ej, ko si ti? Pusti me! Šta radiš? – uznemiro se nepoznati bradonja.

- Ja sam novinar koji uvijek sazna šta se desilo i prije nego što u novinama pročitava svoj članak o tome. Intervjuišem te. Gdje ideš? Zašto žuriš? Zašto trčiš?

- Bježim.

- Bježiš? Zašto bježiš?

- Ne znam... Zaboravio sam.
- Kako to, zaboravio si?
- Ne znam... Neko mi je rekao da treba da bježim... Da sam u bjekstvu.

- Zašto si u bjekstvu?
- Ne znam... Zaboravio sam!
- Šta si zaboravio?
- Ne znam. Zaboravio sam.
- Zaboravio si? Šta si zaboravio?
- Ne znam... Zaboravio sam nešto.
- I zbog toga bježiš?
- Da... Neko mi je rekao da sam nešto zaboravio i da zbog toga mora da bježim... Da budem u bjekstvu.

- A šta si zaboravio?
- Ne znam... Zaboravio sam. S vremena na vrijeme remeti se nešto u vasioni moje memorije i padam u bijelu rupu zaborava.

- Da ti možda nijesi gost hotela koji je zaboravio da isključi klimu?

- Ne znam. Ne sećam se ko sam.
- A da li znaš da dolazi zima?
- Znam... Vidim!
- A da li znaš da će to biti duga, vječna zima i da mi bježimo od nje?

- Dakle, zato bježim? Bježim od zime?
- Ne, ti bježiš zbog nečeg drugog. Mi bježimo autobusom. Idemo na jug!

- Jer tamo nema zime?
- Da, jer tamo nema zime!
- Ojdada, ojda, ojda, ojdada - otpjevali su u duetu.

U tom trenutku začuo se refren na tranzistoru koji je nosio novinar: „Dolazi zima, duga i hladna“.

- Moramo odmah da krenemo. Autobus uskoro polazi.
- Moram li i ja?
- Moraš. Naređeno je da se usput pokupi svaka osoba. A možda si onaj koga traže – gost hotela koji je zaboravio da isključi klimu i od ljeta napravio zimu.

- Ne znam. Moža jesam, možda nijesam. Ne sjećam se ko sam. Ulazeći u autobus, gost hotela koji je zaboravio da isključi klimu i od ljeta napravio zimu, vidio je nekoliko poznatih likova među putnicima i sjećanje je počelo da mu se vraća.

- Eeej ljudiii, izašao sam iz bijele rupe zaborava. Sjetio sam se! Sećam se svega! - urlao je od radosti. Ali zbog prevelikog uzbuđenja, opet je počeo da pada u bijelu rupu zaborava i poveo je sve putnike autobusa sa sobom.

9

Došla je zima. Pao je prvi snijeg. Svi su pjevali: „Maagla svuuda, maagla oko nas“! Autobus nije mogao da se kreće, zaglavio je u snijegu, pa su svi putnici produžili pješice. Ali kuda idu? Šta traže? Niko se više ničega nije sjećao. Znali su samo za zimu. Neko je pomenuo proljeće, nekakve zelene doline i čvrsto su odlučili da stignu tamo. Ali, kao da su se kretali beskrajnim kavezom od snijega... Išli su dugo, a nisu vidjeli ni tragu od proljeća.

- Možda put po kome idemo ne vodi ka proleću? - zapitali su se.

A pred njima nije bio nikakav put. Cijela zemlja je bila pokrivena snijegom. Putovali su bez kompasa i nijesu naišli na putokaze ka proleću. Možda su se vrtjeli u krug, ali niko od njih nije odustajao od traganja. Samo, s vremena na vrijeme, neko bi pao u snijeg. Te nesrećnike su zakopavali sa nekoliko grudvi snijega, odavali im poštu minutom ćutanja i produžavali dalje.

Vođa puta se kretao naprijed, među prvim putnicama koji su zajedno sa gostom hotela koji je zaboravio da isključi klimu i od ljeta napravio zimu, pali u bijelu rupu zaborava. Njemu je bilo teško da gleda kako se ljudi muče i dolazilo mu je da se odrekne svega, da legne u neku rupu i da zaspi zauvijek. Ali, trenuci slabosti su brzo prolazili i on je bio ubijeden da se mora preći preko mnogo muka i teškoća, kako bi se stiglo do proljeća.

- Šta je to „proljeće“? - pitao se često vođa puta – Kako ćemo ga prepoznati kada ga niko od nas nije vidio?

Prolazili su dani, godine... Ljudi su išli sve brže u brže. Umjesto da gube snagu, oni su je sve više dobijali. U jednom trenu vođa puta je primijetio kako je jedan od putnika počeo da crta nešto po beskrajnom bijelom prostranstvu od snijega.

- Šta radiš? - pitao ga je.
- Crtam proljeće!

- Eeee ljudi, evo proljeća! - povikao je neko.

I ljudi su potrčali ka mjestu gdje se crtalo proljeće. Za kratko vrijeme sakupila se velika gomila ljudi. Svi su oni htjeli da vide proljeće; trčali su, gurali se, probijali, mahali rukama...

- Ovo je proljeće! - Uzviknuo je neko iz gomile.

- Da, ovo je proljeće! – uzviknula je grupa mališana. To je bio deo đaka jedne zaostale školena brdovitom balkanu, kojima je bilo zabranjeno da tuku profesore, kao i nekoliko iznemoglih staraca.

- Ne, ovo nije proljeće! - uzviknuo je vođa puta.

- Ne, ovo nije proljeće! - uzviknuo je veći dio gomile.

- Ja nikada nijesam vidio proljeće, ali siguran sam da ga niko ne može nacrtati! - produžio je vođa puta. -Idemo dalje! Proljeće je iza ove planine ispred nas!

Nastao je žagor. Mnogi su već vidjeli proljeće iza planine. Osjećali su ga, uvlačilo im se u krv i dolazilo do posljednjih pora.

- Idemo, idemo! - povikali su i krenuli ka vrhu planine.

- Ljudi, poludjeli ste! - zvao je za njima čuvar zatvora koji je napravio korak više i našao se iza rešetaka. Iza ove planine je isto kao i svuda oko nas. Mi nećemo nikada pronaći proljeće. Uvijek koračamo preko iste planine. Da je proljeće postojalo, Bog bi nam do sada pokazao put do njega. Kada je ovo čuo Isus, koji je slučajno prolazio tuda, ostao je prikovan, kao da je reklamirao fabriku eksera.

- Dosta! Idemo dalje! – opet je vođa puta pozvao gomilu na pokret. -Proljeće je iza ove planine i mi moramo stići do njega. Izdržite još malo, samo još malo. Iza ove planine čekaju nas naše zelene doline!

- Idemo, idemo! – uzviknuo je psihijatar koji je postao zavjnik od ludih. -Iza ove planine čeka nas čopor divljih svinja. Biće jela za sve! Idemo, idemo! Preko planine do slanine!

I ljudi su krenuli. Išli su dugo; padali, ustajali. Iz snijega je zračila oštra hladnoća, a vjetar koji je dolazio sa druge strane planine nije nosio sa sobom zeleni miris. I zaista, kada su prešli planinu sve je bilo isto: more bijelog prostranstva i nova planina ispred njih.

- Proljeće je iza ove planine i mi moramo da stignemo do njega! – uzviknuo je vođa puta.

10

Prošli su mnogo brda i dolina. Prošlo je mnogo dana i godina kada je gost hotela koji je zaboravio da isključi klimu i od ljeta napravio zimu, primijetio krov neke zgrade pokriven snijegom.

Za trenutak je izašao iz bijele rupe zaborava. Pa to je hotel u kojem je odsjeo.

- Ljudi, za mnom! - povikao je -Sjetio sam se. Ja ću donijeti proljeće i vratiti ljeto!

Stigli su do zgrade.

- Čekajte ovdje! Ja ulazim unutra da učinim jednu stvar kako bih vratio ljeto.

Ljudi su ga čudno gledali, jer su još bili u bijeloj rupi zaborava, a gost hotela koji je zaboravio da isključi klimu i od ljeta napravio zimu, mirno je ušao u hotel. Znao je šta treba da uradi – samo da isključi klimu!

- Hajde, dok čekamo da izvršim prozivku. Da li smo svi tu? – rekao je vođa puta.

- Ha ha ha. Pa ti si totalno lud! - nasmijao se psihijatar koji je postao zavisnik od ludih – zar ne vidiš da nas je ostalo samo nekoliko? Ostali su u snijegu: ekscentrični lopov koji je pokrao firmu u kojoj radi kao direktor, sponzoruša koja nudi usluge trošenja bilo čijeg novca, ljubazni lavovi iz zoološkog vrta koji su ljubazno otvorili vrata posjetiocima, policajac pripravnik za čijim pojašom je primećen par lisica iz zoološkog vrta, nestali par lisica iz zoološkog vrta, nekoliko đaka iz jedne zaostale škole na brdovitom Balkanu kojima je oduzeto pravo da tuku profesore, operski pjevač koji je zavještao glasne žice Kablovima iz Svetozareva...

- Je li nestao u snijegu i Pitagora? –prekinuo ga je vođa puta.

- Ne, Pitagora nije ni bio sa nama! On je nestao u hipotenuzi bermudskog trougla. Onda, nestali su još zaboravna dama koja je opet izgubila nevinost, lezbejka i peder koji su promijenili

polove i postali lezbejka i peder, Ana Karenjina, pračovjek na pragu otkrića šta treba da radi kad je gladan, neoprezni arheolozi koji su iskopali ćup u jednom komadu a onda ga prema nacrtu komisijski razbili...

- Nestali su svi do jednoga? - opet ga prekinuo vođa puta.

- Ne svi. Tu je iskusni arheolog koji je ispod debelog sloja šminke iskopao svoju ženu. Nestali su još: numizmatičar koji je, po otkupljivanju svih valuta svijeta, završio kao prosjak, žena ružna kao lopov osumnjičena za pljačku banke, Puškin, koji je čast svoga imena branio pištoljem, cijelo dovitljivo pleme divljaka koje je opstalo bez pribora za jelo, nova starleta koja je, osim jednog dupeta, imala i dvije sise, nevini optuženi da zbog njih kriminalci sve više ispaštaju, lopov koji je pod teškim batinama priznao da ništa nije ukrao, saobraćajac koji se prvo napio da ne bi bez razloga duvao balon svom sinu, novorođeni crnac koji se uplašio mraka jer nije znao gdje mu se završava tijelo, žena koja je za pola sata, koliko joj je trebalo da skinе šminku, oslabila 20 kilograma, neiskusni staklorezac kome je žena slomila srce, stalni muvojed koji je na švedskoj masi oštro protestovao zbog supe u kojoj nije pronađena muva i koji je nestao sa švedskog stola kada su mu rekli da je, zbog vršenja genocida nad movama, Društvo za zaštitu životinja ukinulo supu, svi članovi društva za zaštitu životinja, Diogen koji je tek tako pretočio bure u gajbu...

- A pijanci?

- Tu su! Svi do jednoga. Onda, nestali su: muž koji se konsultovao s ljubavnikom svoje žene oko ormana koji planira da kupi, njegova žena, kao i ljubavnik koji se konsultovao sa mužem svoje ljubavnice oko ormana koji muž planira da kupi, slijepac koji je mogao da bude jedini očevidac, samo da je ponio svoj štap, surfer kome je odobreno da za trening koristi radio talase, žena koja je zahvaljujući silovanju izbjegla odgovornost za gubljenje nevinosti, direktor škole za gradonačelnike koja je, shodno politici zapošljavanja, zatražila podizanje većeg broja gradova...

Dakle, ostali smo: ti, ja, vozač autobusa, čuvar zatvora koji je dolazeći na posao napravio korak više i našao se iza rešetaka, pol-

icajac pripravnik za čijim pojasom je pronađen nestali par lisica iz zoološkog vrta, nekoliko đaka iz jedne zaostale škole kojima je oduzeto pravo da tuku profesore, električari kojima je zabranjeno da rastu preko dva metra, da ne bi imali nelagodnosti sa visokim naponom, a među nama i električar visok 160 centimetara koji radi na niskom naponu i koji je imao seks sa zaboravnom damom, mađioničar kojem trik nije uspio jer su mu greškom dali pravu testeru, nestrpljivi novinar koji uvijek sazna šta se desilo i prije nego što u novinama pročita svoj članak o tome i gost hotela koji je zaboravio da isključi klimu i od ljeta napravio zimu.

- A gde je on?
- Još nije izašao iz zgrade!

11

Gost hotela koji je zaboravio da isključi klimu i od ljeta napravio zimu, znao je tačno šta treba da uradi – trebalo je samo da isključi klimu. Kad je ušao u sobu sa klimom, odjednom mu se zavrtjelo u glavi i ponovo pao u bijelu rupu zaborava. Navalio se na vratu kupatila koja su se otvorila od njegove težine i on se našao ispred ogledala...

- Šta je to trebalo da uradim? - pokušao je da se sjeti. Vidjevši se u ogledalu, zaprepastio se. Bio je sa dugom kosom i bradom...

- Aha, sjetio sam se! Tu sam za da se obrijem! Vidio je na polici aparat za brijanje i uključio ga u struju. Desio se spoj i struja je nestala. Klima je prestala da radi. Snijeg počeo da se topi. Osjetio se topao vazduh i miris leta. Nastala je euforija...

Kada je gost hotela koji je zaboravio da isključi klimu i od ljeta napravio zimu izašao napolje, dočekan je ovacijama. Ljudi su ga trijumfalno podigli u vazduh i tako ga nosili. Postao je njihov heroj, iako nije bio svjestan šta se dešava.

Pao je duboko u bijelu rupu zaborava. Bilo je sve toplije i snijeg se brzo topio.

Srećan kraj priče su pokvarili električari kojima je zabranjeno da rastu preko dva metra da ne bi imali nelagodnosti sa visokim naponom, a među nima i električar visok 160 centimetara, koji radi na niskom naponu i koji je imao seks sa zaboravnom damom.

Oni su brzo našli kvar i otklonili ga.

